Учитељски факултет
Универзитет у Београду

КАТАЛОГ ИЗДАЊА

2012

Ово је друга књига у едицији „Мали принц“, односно роман који је одавно већ постао школска лектира и обавезни део у програму Књижевности за децу и младе учитељских факултета у Републици Србији. Смело проговарајући о дотада прећуткиваним проблемима одрастања и зрења, без лажне сентименталности и приказивања тамне стране детињства, радикално другачијим стилом, тематиком и кроз сасвим нови тип јунака, Гроздана Олујић овим романом пре пола века (1963) уводи нову врсту прозе у српску књижевност. Књигу су приредили проф. др Александар Јовановић и доц. др Зорана Опачић.

Ова књига представља целовиту и интердисциплинарну, у школској пракси проверену, теорију наставе уметности. Садржи савремено, научно засновано одређење функције уметности у општем образовању и на томе разрађену и аргументовану концепцију наставе за нашу школу. Књига *Уметности у општем образовању* зато и може да буде корисна наставницима, али и свима који истражују или се баве конципирањем и унапређивењем општег образовања. Штампана веома квалитетно, са прилозима у боји, ова књига и визуелношћу показује како се једна сложена област као што је настава уметности, може представити на веома занимљив и ликовно-графички атрактиван начин.

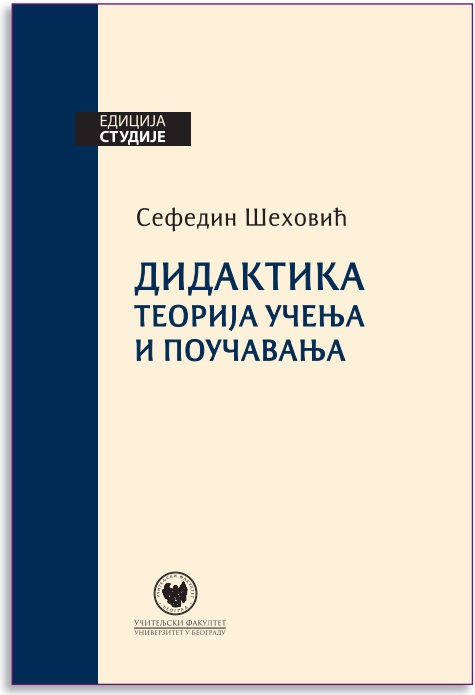

Монографија Сефедина Шеховића представља иновативну концепцију модерне дидактике у смислу реконструктивистичких настојања везаних за сажимање класичних теоријских садржаја, научно-педагошке аксиоме и постулате. Дидактичари 21. века смештају ученика у средиште пажње и дидактичких настојања. То је модерна европска оријентација која је изузетно значајна у процесу припреме учитеља и професора. Ту оријентацију одликује висока педагошка култура, оптималан ниво толеранције и разумевање међу ученицима у процесу поучавања и учења.

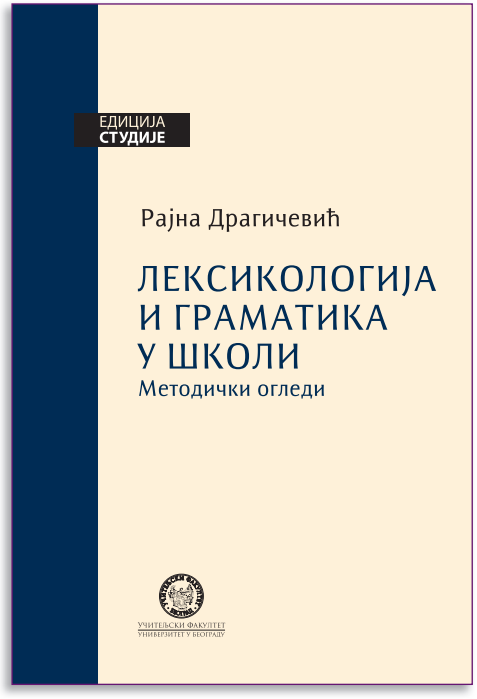

Радове у овој књизи повезује идеја да би тежиште наставе српског језика требало пребацити са теоријског на функционални план, тј. са граматике на употребу српског језика. У првом делу тих радова износи се конкретан проблем који се тиче планова, програма или уџбеника. У другом делу наведени проблем излаже се теоријски, а у трећем се наводе конкретна вежбања која могу да се користе на часу.

Ова књига може да буде од велике користи будућим састављачима планова и програма, писцима уџеника на свим нивоима, свим учитељима, наставницима и професорима – како за припрему наставе тако и за њену реализацију.

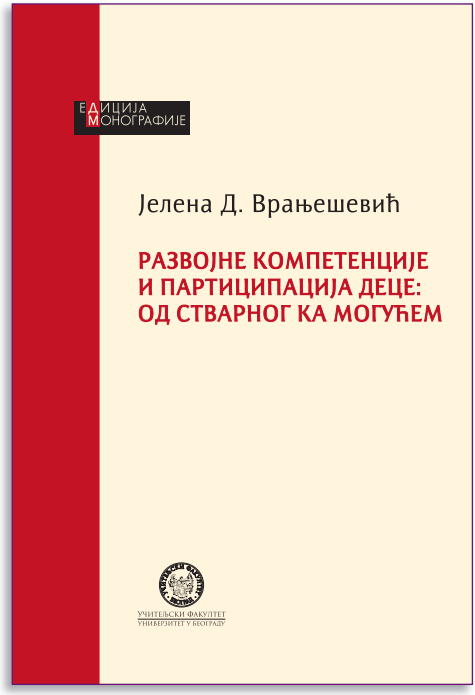

Монографија Јелене Врањешевић на изузетно продуктиван начин повезује три области од кључног значаја за разумевање права детета: развојну психологију, социологију детињства и право. На основу темељног критичког преиспитивања становишта карактеристичних за сваку од ових области, ауторка умешно усклађује оне њихове аспекте који доприносе разумевању могућности и ограничења права детета на партиципацију. Озбиљно истраживачки утемељени, интелигентно и компетентно протумачени, налази емпиријског дела од великог су значаја и за образовну праксу. Књига Јелене Врањешевић представља јасан путоказ ка ономе што би се могло назвати *школа по мери детета*.

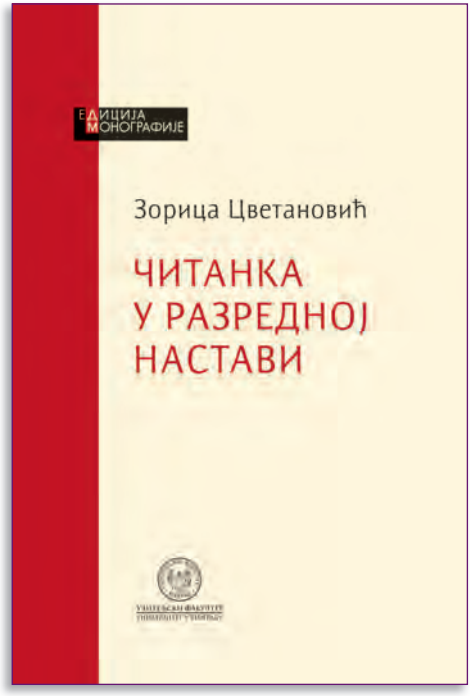

У књизи се свеобухватно разматрају улога, значај и функција читанке као доминантног дела уџбеничког комплета, однос школских програма за млађе разреде основне школе у оквиру предмета Српски језик и заступљеност тих програма у читанкама. Ова монографија покреће бројна актуелна питања модерне наставе. Показује на основу којих параметара наставници бирају одговарајући уџбенички комплет. Књига анализира структуру читанки у сва четири млађа разреда и разматра усмереност дидактичко-методичке апаратуре на читање, доживљавање и тумачење књижевноуметничког текста.

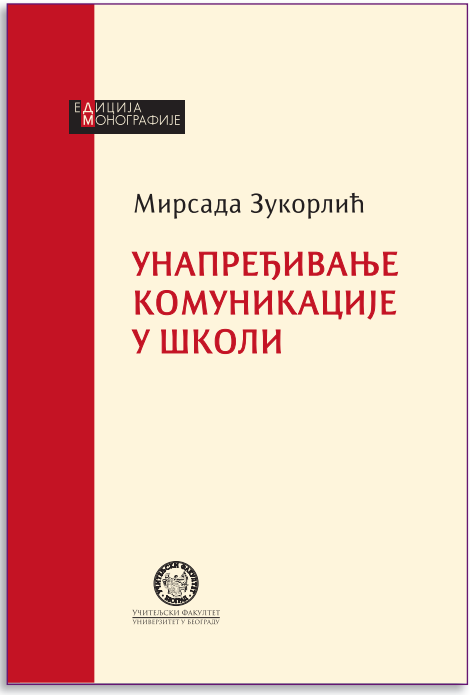

Ова књига представља значајан прилог разумевању појма педагошке комуникације, нове улоге ученика и наставника у том процесу, као и новог поља рада школског педагога. Резултати до којих је дошла ауторка имају научни и практични карактер. Емпиријска истраживања на којима се заснива ова књига показују да квалитет педагошког комуницирања у значајној мери детерминише квалитет педагошке климе и интерперсоналних односа у школи, те да постоје значајне могућности ангажовања педагога на плану унапређивања комуникације између ученика и наставника.

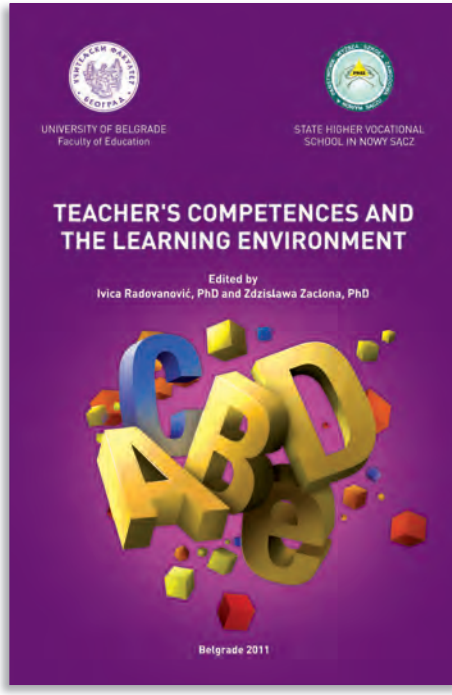

Радови у овом српско-пољском зборнику баве се актуелним питањима рада са децом предшколског и школског узраста, односима наставника и информационо-комуникационим технологијама у образовању. Овај зборник представља значајан допринос савременом проучавању наставе и њених унутарњих чинилаца. Уредници зборника су проф. др Ивица Радовановић и проф. др Здислава Заклона.

У области периодике Учитељски факултет издаје часопис „Иновације у настави“. Уз редовне рубрике из теорије и праксе савременог образовања, часопис доноси и актуелне темате посвећене разним педагошким питањима. Сваке године изађу четири броја овог часописа. Главни уредник часописа је проф. др Ивица Радовановић.

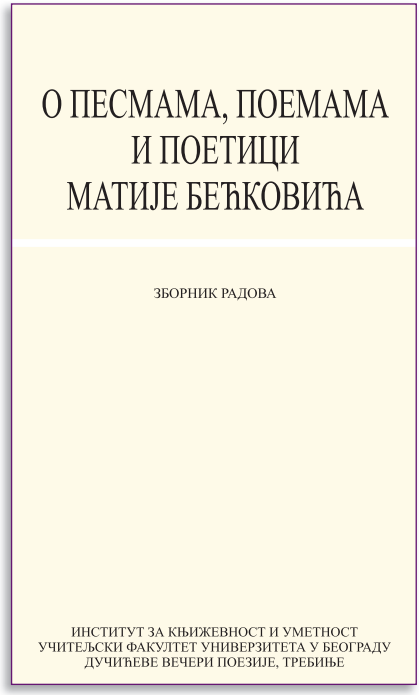

Овај зборник резултат је скупа одржаног априла 2011. године у Требињу у оквиру научног пројекта Института за књижевност и уметност – „Смена поетичких парадигми у српској књижевности 20. века: национални и европски контекст“. Радови у зборнику показују изузетан значај Бећковићеве поезије у савременој српској књижевности. Потврђују песника посвећеног националном етосу, мудрој мисли и лепоти певања. Он је од оних песника који су изворе модерности тражили у традицији. У овом зборнику, који су уредили проф. др Јован Делић и др Драган Хамовић, укупно је двадесет и један рад, укључујући и Бећковићев текст „Ars poetica или аутобиографија“.

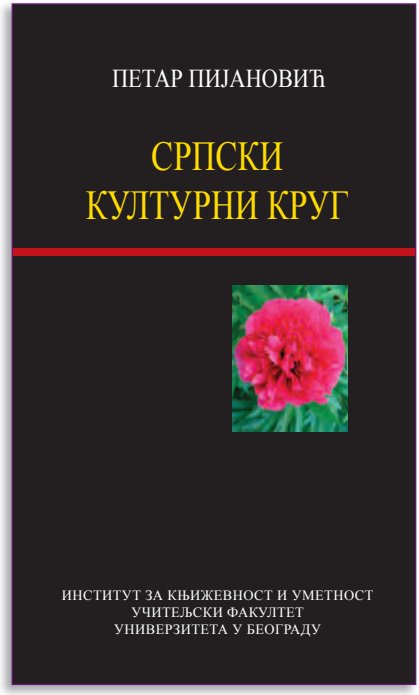

Ова студија покушава да обухвати врло значајне проблеме модерне српске културе и националне идеологије, историје и књижевности од почетка 20. века до краја Првог светског рата. У том периоду су формиране кључне културне идеологије у српском народу које се до данас преплићу и сукобљавају. Аутор приказује целовитост и богатство једне културе, али и заблуде њених истакнутих делатника, посебно у области идеологије. Тиме студија помаже у разумевању и наше савремености у којој се поново, на сличан, ако не и на исти начин, проблематизују питања идентитета српског народа и његових културних образаца – као и пре једног века.

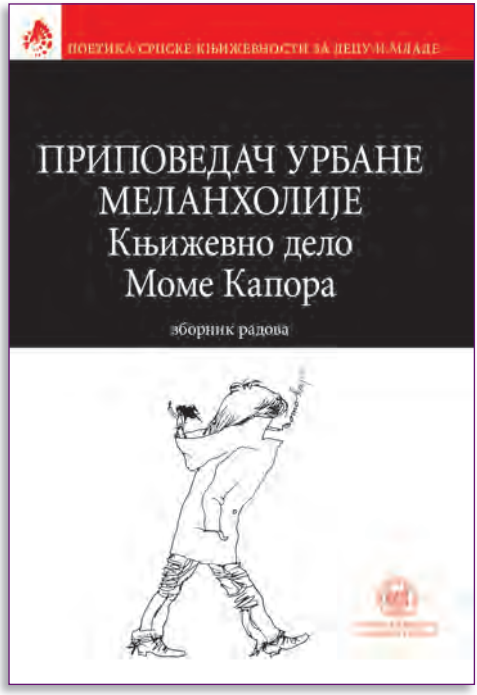

После зборника о Душану Радовићу и Гроздани Олујић, Учитељски факултет објављује и зборник радова о Моми Капору који је једним делом свог опуса дао изузетан допринос књижевности за младе. Зборник представља радове са научног скупа „Дело Моме Капора у контексту српске (омладинске) књижевноси“. Он је и озбиљан покушај да Капорово дело буде тумачено и вредновано према значају који има у савременој српској књижевности. Уз текстове двадесет два аутора, зборник садржи биографију и исцрпну библиографију Капорових радова и радова о делу Моме Капора. Зборник су приредили проф. др Александар Јовановић, проф. др Петар Пијановић и доц. др Зорана Опачић.